

661 De dorre vlakte der woestijnen

J. J. L. ten Kate

H. A. C. Malan / arr.: J. v. Weelden

De dor - re vlak - te der woes - tij - nen zal zich ver -
blij - den ein - de - loos; de zand - lee zal her -
scha - pen schij - nen, want, hoe - en zal zij als een
roos. Van - ge vreug - de zal zij be - ven, door - tin - teld
van een heer - lijk le - ven, dat nim - mer - meer ver - wel - ken

Bestelnummer: JDH0661

zal. Zij zal de won-de - ren des He - ren aan - schou - wen

en Zijn groot - heid e - ren met ju - be - lend tri - um - fi - ge - schal.

2. Versterk dan nu de slappe handen
 en zet hem vast, de wank'le voet!
 Zeg tot die zucht in pijn en banden:
 "Vreesachtige, heb goede moed!"
 De Redder nadert ten gerichte:
 van Zijn aanbid'lijk aangezicht
 straalt waarheid en barmhartigheid.
 Hij zal u leiden en vergelden,
 de boeien breken, die u knelden,
 Hij, Die u uit het diensthuis leidt.

3. Dan ziet het oog des blindgeboren'
 Uw schepping in haar zomergloor;
 dan dringen tot des doven oren
 Uw goddelijke spraak'len door.
 De kreup'le zal van vreugde springen,
 de sprakevolle tong zal zingen,
 Hosanna's meng'lend tot Uw lof;
 en stromen levend water spreiden
 hun zilv'ren beekjes door de heiden,
 zo fris als eens in Edens hof!

4. Waar eens venijn'ge slangen kropen,
 de raken huisden in 't moeras,
 daar gaan nu purp'ren rozen open,
 daar fluit de leeuw'rik tussen 't gras;
 daar wordt voor 's Heren gunstgenoten
 een welgebaande weg ontsloten
 in liefelijke zonschijn.
 Dat pad, waar Hij hun voor zal treden,
 de zwaksten steunende op hun schreden,
 zal Heil'ge Weg geheten zijn!

5. Daar wemelen geen schrikgedrochten,
 daar rukt geen felle woudleeuw aan,
 terwijl des Heren vrijgekochten
 bij duizenden naar Zion gaan.
 Zij jubelen in blijde reien:
 zij kronen 't hoofd met groene meien,
 een eeuw'ge blijdschap is hun kroon.
 Zij voelen zich van Gods geslachte:
 verstomd is nu de laatste klachte
 en alle kommer weggevloën!